

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

13 იანვარი, 2020 წელი
გორი

ქ.

გორის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე - გერმანე დადეშქელიანი
სხდომის მდივანი - თამარ მაზანაშვილი

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ო----- ნ-----

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ი----- ბ----- (დაბადებული 1-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლევი, მცხოვრები: გ-----)

ადვოკატები - დ----- გ-----, ე----- პ-----

კვალიფიკაცია: სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტი (ბრალდების სამი ეპიზოდი), 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, „ე“ ქვეპუნქტები

სხდომის სახე - ღია

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ - ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

1. ბრალდების არსი:

1.1. გორის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 4 ოქტომბერს განაჩენით, სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, „გ“ ქვეპუნქტებითა და 11¹, 151-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით მსჯავრდებული ი----- ბ-----, 2019 წლის 29 აპრილს, საღამოს, გ-----ში მდებარე სასაფლაოზე, სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა რძალს - ი--- ბ-----ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში. ამავე დროს, ი----- ბ-----მა არასრულწლოვანი შვილიშვილის - ვ----- ბ-----ს თანდასწრებით, შვილს - გ----- ბ-----ს ხელზე ძლიერად მოუჭირა ხელი და რამდენჯერმე დაარტყა

თავის არეში, რის შედეგად გ----- ბ-----მა განიცადა ფიზიკური ტკივილი და მიიღო სხეულის დაზიანება;

1.2. 2019 წლის 30 აპრილს, დაახლოებით 18 საათზე, გ----- ში მდებარე თავისი საცხოვრებელი სახლის ეზოში მყოფი ი---- ბ----- სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა მეუღლეს - ე----- ბ-----ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში;

1.3. 2019 წლის 1 მაისს, დაახლოებით 08 საათზე, ი---- ბ----- ამავე სახლის ეზოში, სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა რძალს - ი--- ბ-----ს, რა დროსაც ამ უკანასკნელს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. ოჯახის წევრის მიმართ ძალადობა, ოჯახის არასრულწლოვანი წევრის თანდასწრებით, არაერთგზის, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი, მაგრამ არ მოჰყოლია სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ასევე - ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, არაერთგზის, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლომ შეისწავლა საქმის მასალები, რის შედეგად მიაჩნია, რომ უტყუარად არ დადასტურდა ი---- ბ-----ს მიერ მისთვის ბრალად შერაცხული ქმედებების ჩადენა, კერძოდ:

დაზარალებულმა გ----- ბ-----მა და მოწმე ნ----- ბ-----მა არ მისცეს ჩვენება ახლო ნათესავის (ი---- ბ-----ს) წინააღმდეგ, ხოლო 14 წლამდე ასაკის მოწმეების - ე-----, ლ---- და ვ----- ბ-----ების დაკითხვაზე კანონიერმა წარმომადგენლებმა განაცხადეს უარი **(2019 წლის 14 ნოემბრისა და 20 დეკემბრის სხდომის ოქმი)**;

დაზარალებულმა ი--- ბ-----მა განმარტა, რომ 2019 წლის 29 აპრილს, საღამოს, შვილთან - ლ---- ბ-----თან, მაზლთან - გ----- ბ-----თან და მაზლის შვილთან - ვ----- ბ-----თან ერთად მივიდა თავისი მეუღლის საფლავზე, სადაც დახვდა მამამთილი - ი---- ბ-----. იქ იმყოფებოდნენ აგრეთვე ი----ის ნათესავები - ჯ----- და ბ----- წ-----ები, ნ--- და ნ--- ჯ-----ები, მ----- ჯ-----ი და მისი მეუღლე - ი---- ბ-----. ი--- ბ-----ს მამამთილთან დაძაბული ურთიერთობა აქვს 2018 წლიდან - ი----მა მეუღლის მიმართ იძალადა და ი--- მოწმე იყო. ამის გამო ი---- ბ----- ხშირად აყენებდა მას სიტყვიერ შეურაცხოფას. გარდა ამისა, ი----ის ციხიდან გათავისუფლების შემდეგ მათ შორის დაიწყო სამოქალაქო დავა საცხოვრებელ სახლზე. ი--- ბ-----მა ი----ს მოსთხოვა წასულიყო სასაფლაოდან, ი---- ბ-----მა მისკენ გაიწია - „ჭიქა უნდა დაერტყა“, თუმცა არ დაურტყამს და ისევ დადგა - „აღბათ გაახსენდა პირობითი რომ ჰქონდა“. შემდეგ ჯ----- წ-----მა

ი--- ბ-----ს დაარტყა ყურის არეში, რის გამოც ი---ს საყურე შეერჭო და სისხლი წამოუვიდა. გ----- ი---ს გადაეფარა. ი---- ბ-----მა მას ხელები დაუჭირა, ხოლო ჯ----- და ბ----- წ-----ებმა დაუწყეს ცემა, შემდეგ სამივე სცემდა. ამასთან, ი---- ბ----- და ჯ----- წ-----ი ემუქრებოდნენ გ----- ბ-----სა და ი--- ბ-----ს. ი----ი ი---ს ემუქრებოდა მოკვლით და ეუბნებოდა, რომ „ქმრის გვერდით დააწვენდა“. მან ეს მუქარა რეალურად აღიქვა. ი--- ბ-----მა ყურადღების გადასატანად ი---- ბ-----ს მანქანას მუშტები დაარტყა. ამ დროს გ----- მუხლებზე დაეცა, რის შემდეგაც მისი ცემა შეწყვიტეს. 11 წლის ლ---- და 6 წლის ვ----- ბ-----ები მანქანაში ისხდნენ და ხედავდნენ ამ ყველაფერს. ისინი შეშინებული ტიროდნენ. მ----- ჯ-----ი და მისი მეუღლე კონფლიქტის დაწყებისთანავე წავიდნენ. 2019 წლის 1 მაისს ი---- ბ----- მანქანას რეცხავდა ეზოში, სადაც იმყოფებოდნენ აგრეთვე ი--- ბ----- და მისი დედამთილი - ე----- ბ-----. ი---- ბ----- მათ დაემუქრა „სიკვდილით“ და წავიდა. ი---ს და ე-----ს შეეშინდათ, რადგან „ი----ი რომ გაბრაზდება, ყველაფერზეა წამსვლელი“. ამ მუქარას სხვა არავინ შესწრებია. დაზარალებული ითხოვს ბრალდებულის დასჯას (2019 წლის 16 ოქტომბრის სხდომის ოქმი);

მოწმე ჯ----- წ-----მა განმარტა, რომ 2019 წლის 29 აპრილს, სალამოს, თავის ძმასთან - ბ----- წ-----თან, ძმისშვილთან და ბიძასთან - ი---- ბ-----თან ერთად წავიდა სასაფლაოზე. 10-15 წუთის შემდეგ იქ მივიდნენ მ----- ჯ-----ი, ი---- ბ-----, ნ--- და ნ--- ჯ-----ები და მ-----ის შვილი - გ-----. რამდენიმე ჭიქა სასმელის მიღების შემდეგ სასაფლაოზე მივიდნენ გ----- და ი--- ბ-----ები. გ-----მ მაშინვე ლანძღვა-გინება დაიწყო - „აქ რა გინდათ, რა ნამუსით ამოხვედით“. ი---- ბ-----მა იქ მყოფებს უთხრა, რომ ი---სა და გ-----სათვის ხმა არ გაეცათ. ი--- ბ----- ი----ს „მივარდა“ - „რა ნამუსით ამოხვედი აქ, შენი ადგილი ციხეშიაო“. იგი დასდევდა ი----ს - „მოდო, დამარტყი, ისევ იქ უნდა გაგიშვან“. ი----ი ეუბნებოდა - „თავი დამანებო“. გ-----მ მაგიდაზე გაშლილი სუფრა ძირს გადმოყარა. ი--- ბ----- წ-----ს ეუბნებოდა, რომ ი----ი წაეყვანა და თვითონაც წასულიყვნენ. ბ----- წ-----მა კალათაში ჩაალაგა ყველაფერი და მანქანაში ჩადო. გ----- მას ეჩხუბებოდა. ჯ-----მ გ-----ს უსაყვდურა „მამაშენს რას ეუბნები, არ გრცხვენიაო“. გ----- ჯ-----სკენ წამოვიდა, მას უკან გამოჰყვნენ ქალებიც. გ-----მ დაარტყა ჯ----- წ-----ს, ჯ----- წ-----მაც დაარტყა გ-----ს სახეში. ჯ-----ს წარბი გაუსკდა, გ-----საც სისხლი მოსდიოდა. გ----- ბ----- გაიყვანეს ქალებმა და აკაკებდნენ მას. ი----მა თქვა, რომ პოლიციაში დარეკა, რის შემდეგაც ი--- და გ----- წავიდნენ. მოწმის განმარტებით, მის გარდა გ-----სთვის სასაფლაოზე არავის დაურტყამს (2019 წლის 2 დეკემბრის სხდომის ოქმი);

იგივე გარემოებები დაადასტურა მოწმე ბ----- წ-----მა. მან განმარტა, რომ ი--- და გ----- ბ-----ები ეჩხუბებოდნენ მათ - „აქ რატომ ამოხვედით, რა გინდათ, ალაგეთ და აახვიეთ აქედანო“. ი--- ი----ს უკან დასდევდა, არ ეშვებოდა - „აქ რა უფლებით ამოხვედი, შე უნამუსო, შენ ციხეში უნდა იყო,

დამარტყი, ციხეში უნდა გაგიშვან“. ი----ი იძულებული გახდა, პოლიციაში დაერეკა (2019 წლის 3 დეკემბრის სხდომის ოქმი);

მოწმე მ----- ჯ-----ის განმარტებით, რომ 2019 წლის 29 აპრილს მეუღლესთან, შვილთან და ნათესავებთან - ნ---- და ნ--- ჯ-----ებთან ერთად მივიდა სასაფლაოზე, სადაც დახვდა ი---- ბ-----, ჯ----- და ბ----- წ-----ები. მათ სუფრა ჰქონდათ გაშლილი. მალევე იქ მივიდნენ ი--- და გ----- ბ-----ები. გ-----მ ლანძღვა-გინება დაიწყო, ალაგეთო, სუფრა აუშალა - საპურე და დოქი გადააგდო. ი----ს ხმა არ ამოუღია, პოლიციაში დარეკა. ამასთან, სუფრის ალაგებაც დაიწყო. გ-----ს ჯ-----სთან მოუვიდა უთანხმოება, დაარტყა მას და ჯ-----მაც დაარტყა, ისინი გააშველეს. ი--- ქვებს და კენჭებს ისროდა. იგი ი----თან მივიდა და უთხრა - „დამარტყი, შენი ადგილი ციხეშიაო“ (2019 წლის 3 დეკემბრის სხდომის ოქმი);

მოწმე ი---- ბ-----მა განმარტა, 2019 წლის 29 აპრილს ავიდნენ ნათესავ - ვ---- ბ-----ს საფლავზე, სადაც დახვდათ ი---- ბ-----, ჯ----- და ბ----- წ-----ები. მათ სუფრა ჰქონდათ გაშლილი. მათი მისვლიდან 15-20 წუთის შემდეგ დიდი სისწრაფით მოვიდა მანქანა, საიდანაც აგრესიით გადმოვიდნენ ი--- და გ----- ბ-----ები და „გაიწიეს პირდაპირ ი----ზე“. დაიწყო ლანძღვა-გინება. ი--- მამამთილს უცენზუროდ, აგრესიულად მიმართავდა - „რატომ ამოხვედი საფლავზე, დამარტყი, შენ აქ არ უნდა იყო, ციხეში უნდა იჯდეო“. გ---- ბ-----მა საპურე და ღვინის ბოცა გადაუგდო სუფრიდან, შემდეგ ჯ----- წ-----ს დაარტყა. ჯ-----მაც დაარტყა გ-----ს ცხვირში. ი---სთვის არავის დაურტყამს. „სიტუაცია ძალიან დაიძაბა“. ი--- და გ----- ქვებს ისროდნენ. გ-----ს აკავებდნენ, რადგან „იწევდა“, ჯ----- არ იწევდა. ი---- ბ----- ამბობდა - თავი დაანებეთო და პოლიციაში დარეკა, რა დროსაც ი--- და გ----- წავიდნენ (2019 წლის 3 დეკემბრის სხდომის ოქმი);

მოწმე ნ--- ჯ-----მა განმარტა, რომ 2019 წლის 29 აპრილს, თვითონ, ნ--- ჯ-----ი, მ----- ჯ-----ი, ი---- ბ----- და გ----- ჯ-----ი მივიდნენ გარდაცვლილი ნათესავის საფლავზე, სადაც დახვდნენ ი---- ბ-----, ჯ----- და ბ----- წ-----ები. 15-20 წუთის შემდეგ მოვიდნენ გ----- და ი--- ბ-----ები. ისინი აგრესიულები იყვნენ ი----ის, ჯ-----სა და ბ-----ს მიმართ და ლანძღავდნენ. ი--- მათ მიმართავდა - „აქ რა გინდათ, რა უფლება გაქვთ, ჩემი ქმრის საფლავზე რომ მოხვედითო“. ი----ს უცენზურო სიტყვებით მიმართავდა - „შენ ღირსი არ ხარ ჩემი ქმრის საფლავზე რომ გამოდიხარ და აქ უნდა დაგასვენო შენცო“. გ-----მ ჯ----- წ-----ს დაარტყა, ჯ-----მაც დაარტყა გ-----ს. ი----ს ხელი არავისთვის დაურტყამს, ი---საც არავინ შეხებია. ი----ი ამბობდა „თავი დაანებეთ, საშაროდ არიან მოსულებიო“, გ----- იმდენად აგრესიული იყო, რომ იჭერდნენ. ი----ი იძულებული გახდა პოლიციაში დაერეკა „ილიასთან“ (2019 წლის 3 დეკემბრის სხდომის ოქმი);

ანალოგიური ჩვენება მისცა **მოწმე ნ--- ჯ-----მა**. მან დაადასტურა, რომ ი---ს არავისთვის დაურტყამს და არც დამუქრებია. ეს იყო გ-----სა და ი---ს

მხრიდან მოწყობილი „პროვოკაცია“ ი---- ბ-----ს მიმართ. ი--- ექაჩებოდა ი-----ს - „დამარტყი, შენი ადგილი ციხეშია და ისევ იქ გაგიშვებო“, ბრალდებული კი გაუბრუნდა მას (2019 წლის 20 დეკემბრის სხდომის ოქმი);

დაზარალებულ ე----- ბ-----ს განმარტებით, 2019 წლის 29 აპრილს, მიცვალებულთა ხსენების დღეს, შვილთან - გ----- ბ-----თან, რძლებთან და შვილიშვილებთან ერთად იმყოფებოდა შვილის საფლავზე, საიდანაც დაბრუნების შემდეგ, საღამოს, მისი შვილი - გ-----, რძალი - ი--- ბ----- და მათი მცირეწლოვანი შვილები კვლავ წავიდნენ საფლავის დასუფთავების მიზნით. სასაფლაოზე გ----- უცემიათ ი---- ბ-----ს, ჯ----- წ-----სა და ბ----- წ-----ს. ჯ----- წ-----ს ხელი დაურტყამს აგრეთვე ი---სთვის. 2019 წლის 30 აპრილს, საღამოს, როდესაც ე----- ბ----- სამსახურიდან დაბრუნდა, სახლში დახვდნენ პოლიციის თანამშრომლები, რომლებიც ატარებდნენ საგამოძიებო მოქმედებებს, ხოლო შემდეგ დაიწყეს მოწმეების წაყვანა. ი---- ბ----- დაემუქრა ე----- ბ-----ს, უთხრა, რომ „ცულით თავს მოაჭრიდა“, რის განხორციელების შიშიც განიცადა ე----- ბ-----მა. მუქარას შეესწრო ე----- ბ-----ს რძალი - ნ---- ბ-----ს. დაზარალებულის განმარტებით, მეუღლესთან ურთიერთობა დაეძაბა 2018 წლიდან, მას შემდეგ, რაც იგი ძალადობაში ამხილა, რის გამოც ი---- ბ----- დააკავეს. დაზარალებული ითხოვს ბრალდებულის დასჯას (2019 წლის 1 ნოემბრის სხდომის ოქმი);

მოწმე ნ---- ბ-----ს განმარტებით, ი--- ბ-----საგან იცის, რომ გ----- ბ-----ს სასაფლაოზე სცემეს ი---- ბ-----მა, ჯ----- წ-----მა და ბ----- წ-----მა. ჯ----- წ-----მა ი--- ბ-----ს დაარტყა ყურის არეში. ი---- ბ----- - ი--- ბ-----ს ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობითაც. ი---- ბ-----ს ყველასთან ცუდი ურთიერთობა აქვს. ი--- ბ-----თან მას ურთიერთობა დაეძაბა 2016 წლიდან - შვილის (ი--- ბ-----ს ქმრის) გარდაცვალების შემდეგ. ი---- ბ-----ს აიძულებდა ი---ს, ყველაფერი მისი სურვილის შესაბამისად გაეკეთებინა. ჯერ „ორმოცი“ არ იყო გასული, რომ ი----მა საცემრად გაიწია ი--- ბ-----ზე, თუმცა ამის შესახებ პოლიციაში არ განუცხადებიათ. 2019 წლის 30 აპრილს, საღამოს, როდესაც ე----- ბ----- სამსახურიდან დაბრუნდა, ი---- ბ-----მა, რომელიც მანამდე პოლიციაში იმყოფებოდა, მეუღლეს უთხრა, რომ „გ-----ს საქმე უკვე გაკეთებულია, გ-----ს დაიჭერენ და მერე შენც მოგივლი, ცულით მოგაჭრი თავსო“. ამ ფაქტს თავად ნ---- ბ-----ს შეესწრო. ე-----ს „შეეშინებოდა“, რადგან ეს მუქარა პირველი არ ყოფილა, მითუმეტეს უკვე შვილითაც ემუქრებოდა. ი---- ბ-----ს აგრესიულად იცინოდა და სურდა მათი გაღიზიანება (2019 წლის 8 ოქტომბრის სხდომის ოქმი);

უბნის ინსპექტორ-გამომძიებელმა გ----- გ-----მა განმარტა, რომ 2019 წლის 30 აპრილს, შეტყობინების საფუძველზე თანამშრომელ ნ----- ა-----სთან ერთად დილით, დაახლოებით 1 საათის განმავლობაში იმყოფებოდა ვ-----

- და ვ----- ბ-----ების საცხოვრებელ სახლში. ამ პერიოდში იგი კანონსაწინააღმდეგო ქმედებას არ შესწრებია, მისთვის ე--, ი--- ან ნ---- ბ-----ებს არ მიუმართავთ მუქარის ფაქტთან დაკავშირებით. რომელიმეს პრობლემა რომ ჰქონოდა „ალბათ“ მივიდოდა და განუცხადებდა მას. მოწმის განმარტებით, ბ-----ებს შორის კონფლიქტის ძირითადი მიზეზი საცხოვრებელი სახლია (2019 წლის 13 სექტემბრის სხდომის ოქმი);

სასამართლო-სამედიცინო ექსპერტიზის 2019 წლის 23 მაისის დასკვნის შესაბამისად, დაზარალებულ გ----- ბ-----ს დაუდგინდა ქალა-ტვინის ტრავმა, თავის ტვინის შერყევა, ექსკორიაციები ცხვირისა და მარჯვენა მტევნის არეში, სისხლნაჟღენტები ყურზე და მარცხენა მხრის მიდამოზე. დაზიანებები მიყენებულია მკვრივი, ბლაგვი საგნის მოქმედებით და ერთად და ცალ-ცალკე ეკუთვნის მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ თარიღს (ტ.2, ს.ფ. 45-46);

აღნიშნული დასკვნა სასამართლოში დაადასტურა **ექსპერტმა მ----- მ-----მა** (2019 წლის 2 დეკემბრის სხდომის ოქმი);

სასამართლოში დაკითხულმა სხვა მოწმეებმა დაადასტურეს საგამოძიებო და საპროცესო მოქმედებებში მათი მონაწილეობა და ამ მოქმედებების სისწორე;

ბრალდებულმა ი----- ბ-----მა უარყო ბრალად შერაცხული რომელიმე ქმედების ჩადენა (2020 წლის 13 იანვრის სხდომის ოქმი);

სსსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობას;

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ გამოყენებული მტკიცების სტანდარტი ასევე არის „მტკიცება გონივრულ ეჭვს მიღმა“. საქმეზე ირლანდია გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ (Ireland v. UK, #5310/71, 18.1.78, პარ. 161), სასამართლო აღნიშნავს, რომ „მტკიცებულებას ქმნის საკმარისად ძლიერი, ნათელი და თანმიმდევრული დასკვნების ან მსგავსი გაუქარწყლებელი ფაქტობრივი პრეზუმფციების თანაარსებობა“;

სასამართლო განმარტავს, რომ სსსკ-ის 115-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით დადგენილი ვალდებულება, დადგინდეს მოწმის დამოკიდებულება ბრალდებულთან და დაზარალებულთან, ემსახურება მისი ჩვენების სარწმუნოების შეფასებასაც. ამ მხრივ აღსანიშნავია ი--- ბ-----ს გამორჩეულად ანტაგონისტური დამოკიდებულება მამამთილისადმი. ამას ადასტურებს თავად მოწმის განმარტება სასამართლოში, რომ ი----- ბ-----ს გარდაცვლილი შვილის საფლავზე მისვლის უფლებაც არ აქვს (სწორედ ამგვარი პრეტენზიითა და აგრესიით მივიდნენ სასაფლაოზე ი--- და გ----- ბ-----ები, რასაც აღნიშნავს იქ მყოფი ყველა პირი). გასათვალისწინებელია ი--- ბ-----ს სამართლებრივი დავაც ბრალდებულთან, რის შესახებ

წარმოდგენილია სამოქალაქო სარჩელი. უფრო კონკრეტულად, 2019 წლის 29 აპრილის, სასაფლაოს ტერიტორიაზე მომხდარ ფაქტზე 1-ლი შეტყობინებით ინიციატორი ი--- ბ----- აცხადებს, რომ „მამამთილმა სცემა“ (ტ.1, ს.ფ. 2). ადგილზე მისულ პოლიციელ გ--- გ-----ს ი--- ბ-----მა განუცხადა, რომ „მას და მის მაზლს სცემა ჯ----- წ-----მა“ (ტ.1, ს.ფ. 3). ეს გარემოება მოწმე გ--- გ-----მა სასამართლოშიც დაადასტურა (**2019 წლის 1 ნოემბრის სხდომის ოქმი**). 29 აპრილს გამოკითხვის დროს ი--- ბ----- არ ამბობს, რომ სასაფლაოზე მამამთილი მოკვლით დაემუქრა. მხოლოდ 1 მაისს იგი თავისი ინიციატივით გამოიკითხა და განაცხადა 29 აპრილსა და 1 მაისსაც მუქარის შესახებ. ამასთან, ადრე მუქარის შეუტყობინებლობა იმით ახსნა, რომ „შეეცოდა მამამთილი და არ სურდა მისთვის სიტუაციის დამძიმება“ (ტ.1, ს.ფ. 47-49). გაუგებარია, თუკი 1 მაისს, დაახლოებით 08 საათზე მუქარის გამო ი--- ბ-----ს ძალზე შეეშინდა, რატომ არ შეატყობინა მაშინვე პოლიციას და რატომ გამოცხადდა გამოკითხვის მიზნით მხოლოდ შუადღის შემდეგ, დაახლოებით 15 საათზე (?!), მიუხედავად იმისა, რომ ი--- ბ----- „მუქარის“ შემდეგ სახლიდან წავიდა. უფრო გაუგებარია დაზარალებულ ე----- ბ-----ს ქცევა - 30 აპრილს, დაახლოებით 18 საათზე მის მიმართ მუქარას იგი აღნიშნავს 1 მაისს, დაახლოებით 17 საათზე, გამოკითხვის დასასრულს და მხოლოდ გამომძიებლის კითხვის შემდეგ (?!) (ტ. 1, ს.ფ. 57-59). გარდა ამისა, ფაქტობრივად ბრალდებულის დაკავების დღესვე ე----- ბ-----, ისე, რომ არ ჰქონდა ნებართვა და გასაღები, შევიდა ი--- ბ-----ს საცხოვრებელ ფართში და დღემდე იქ ცხოვრობს. ე----- და ი--- ბ-----ების ამგვარი ქცევა ეჭვქვეშ აყენებს, მუქარის არსებობის შემთხვევაშიც კი, მის რეალურად აღქმას, რაც დანაშაულის შემადგენლობის აუცილებელი ნიშანია. საგულისხმოა, რომ ე-----, ი--- და ნ---- ბ-----ები 29-30 აპრილს განხორციელებული მუქარის შესახებ აცხადებენ მხოლოდ 1 მაისს - გ----- ბ-----ს დაკავების შემდეგ (იგი დააკავეს 30 აპრილს). უფრო მეტიც, 30 აპრილს, დაახლოებით 18 საათზე, ე----- ბ-----ს მიმართ ჩადენილი მუქარის ეპიზოდთან დაკავშირებით **გამომძიებელ გ----- გ-----ის ჩვენებით**, ბ-----ების სახლში დილით, **დაახლოებით 1 საათის განმავლობაში** იმყოფებოდა. ამ პერიოდში იგი კანონსაწინააღმდეგო ქმედებას არ შესწრებია, მისთვის ე--, ი--- ან ნ---- ბ-----ებს არ მიუმართავთ მუქარის ფაქტთან დაკავშირებით. ამის საპირისპიროდ, გამომძიებლის ეტაპზე მოწმე გ----- გ-----ი აცხადებს, რომ ბ-----ების სახლში **30 აპრილს იმყოფებოდა 11-დან 19:30 საათამდე** და რაიმე კანონსაწინააღმდეგო ქმედებას არ შესწრებია (ტ. 2, ს.ფ. 167-169). ბრალდებული დაკავების დღესვე აცხადებდა, რომ 30 აპრილს, მთელი დღის განმავლობაში მასთან ერთად სახლში იმყოფებოდნენ პოლიციელები - გ----- გ-----ი და ნ----- ა----- (ნ----- ა----- სასამართლო სხდომაზე მხარეებმა აღარ დაკითხეს), მაგრამ ეს უკანასკნელნი დაიკითხნენ მხოლოდ დაახლოებით თვენახევრის შემდეგ - 11 ივნისს (?!). ასევე აღსანიშნავია, რომ სასაფლაოზე მყოფი ყველა მოწმე უარყოფს იქ მცირეწლოვანი ვ----- ბ-----ს ყოფნას. ბავშვი არც სასამართლოში დაიკითხა, კანონიერი წარმომადგენლის უარის გამო, თუმცა ვ--

----- ბ----- გამოკითხვის დროს არ ადასტურებს ი----- ბ-----ს მიერ ვინმეს ცემას, ამბობს, რომ მამამისს (გ----- ბ-----ს) „ჯ----- და ბ----- სცემდნენ“ (ტ. 2, ს.ფ. 54).

ამრიგად, სასაფლაოს ტერიტორიაზე ი----- ბ-----ს მიერ ძალადობასა და მუქარას ადასტურებს მხოლოდ ი--- ბ----- და უარყოფს არაერთი თვითმხილველი მოწმე, რომლებთანაც, თავად ი--- და ე----- ბ-----ების განმარტებით, ცუდი ურთიერთობა არ ჰქონიათ. დაზარალებულთა ობიექტურად გამოვლენილი დამოკიდებულება ბრალდებულის მიმართ და ქცევა, სხვა მტკიცებულებებთან ურთიერთშეჯერებითაც, მათი ჩვენებების უტყუარობას საეჭვოს ხდის, რასაც ვერ დაეფუძნება გამამტყუნებელი განაჩენი და, შესაბამისად, ი----- ბ----- უნდა გამართლდეს წარდგენილ ყველა ბრალდებაში.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა სსსკ-ის 255-ე, 258-260-ე, 270-271, 275-277-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა:

1. ი----- ბ----- ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“, „ე“ ქვეპუნქტებითა და 11¹, 151-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით წარდგენილ ყველა ბრალდებაში.
2. აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა - გაუქმდეს და ი----- ბ----- **დაუყოვნებლივ გათავისუფლდეს სასამართლო სხდომის დარბაზიდან;**
3. გამართლებულს განემარტოს, რომ უფლება აქვს, აუნაზღაურდეს მიყენებული ზიანი;
4. განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება აღსრულებას;
5. განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, გორის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

გ. დადეშქელიანი